

omfanget af den ulovlige del af den samlede fangst.

Ved gennemførelsen af en kontrol af et fartøjs last, vil Fiskerikontrollen normalt søge at få et så fuldstændigt overblik som muligt over den samlede fangst ved bl.a. at udtage flere prøver fra forskellige dele af fangsten.

Tilsvarende konfiskationsbestemmelser findes i Lov nr. 482 af 12. juni 1996 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter, jf. § 20 og i Lov om Ferskvandsfiskeri § 48, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 495 af 16. juni 1997.

Derudover findes der ikke i andre love på mit område tilsvarende bestemmelser om konfiskation.

Ad spm. nr. S 480

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kristen Touborg stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98, forhandlingerne side 1738, lød således:

Til justitsministeren (14/11 97) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren ændre § 28 i bekendtgørelse om beskyttelse af svin, således at pattegrise mindst skal være fire uger gamle, før de vænnes fra soen?«

Supplerende svar (3/3 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

De gældende regler om fravænnning af pattegrise findes i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 998 af 14. december 1993 om beskyttelse af svin. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Efter bekendtgørelsens § 28 må pattegrise ikke vænnes fra soen, før de er mindst tre uger gamle, medmindre det ellers ville gå ud over moderdyrets eller pattegrisens velfærd eller sundhed.

Til brug for besvarelsen har Justitsministeriet anmodet bl.a. Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd om udtalelser.

Dyreværnsrådet har udtalt følgende:

»Det er Dyreværnsrådets opfattelse, at fravænningsprocessen er en meget vigtig faktor i relation til smågrisens velfærd. Fravænningen indebærer en række adfærdsmæssige, fysiologiske og miljømæssige stressorer, som hver for sig og i særdeleshed i forening er belastende for smågrisene, herunder specielt

- mangel på indtagelse af mælk ved naturlig patteadfærd,
- tab af socialt samspil med soen,
- overgang fra soens mælk til fast foder og vand,
- overgang til et nyt miljø,
- eventuel sammenblanding med fremmede grise.

Der er ikke tvivl om, at fravænningsalderen er vigtig i relation til grisenes kapacitet for at klare belastningerne uden væsentlig reduktion af deres velfærd. Generelt er grisene bedre stillet, jo ældre de er ved fravænnning, forudsat at foderforsyningen er optimal, idet det dog skal påpeges, at sammenblanding af grise giver flere problemer, jo ældre grisene er.

For så vidt angår mangel på muligheder for at være sammen med soen, herunder at udøve patteadfærd, er det belastende for såvel en 3-uger som en 4 uger gammel gris uanset forholdene i øvrigt. Det må dog formodes, at fravænningsstressoren i denne henseende bliver mindre og mindre, jo ældre grisen bliver.

For så vidt angår smågrisenes fysiologi, herunder ikke mindst tarmkanalens og fordøjelsesenzymernes udvikling, hersker der den generelle opfattelse, at alderen snarere end grisens vægt er afgørende for, hvor godt grise klarer overgangen fra hovedsagelig mælkeernæring til optagelse alene af fast foder. Imidlertid spiller såvel vægt som alder en rolle, dog afhængig af hvilke fordøjelsesenzymen man fokuserer på.

Fravænningsmiljøet, herunder den daglige pasning af grisene, er en meget vigtig faktor, som i et konkret tilfælde kan være af større betydning for grisenes velfærd end fravænningsalderen som sådan. En ensidig forøgelse af fravænningsalderen er således ikke nødvendigvis altid en velfærdsmæssig fordel for grisene, idet også grisens vægt og deres tilvænnning til at optage fast foder hos soen kan variere meget uanset alderen. En meget lille gris på 4 uger, som endnu ikke har vænnet sig til at optage til-